

Voordrachtfestival 2023 – ‘Ik ben alles’ – Recensie Kandinsky College

Als je als gast te vroeg bent voor het Voordrachtfestival, krijg je nog een heel ander schouwspel dan leerlingen in kostuums, muziek, poëzie, en alles daartussenin. Met een cappuccino voor me kijk ik hoe een van de betrokken docenten, Twan, heen en weer loopt om alle leerlingen, ouders, en bezoekende medewerkers te verwelkomen. Ik spreek er een van de docenten over. Hij vertelt me dat wat hier centraal staat twee dingen zijn: creativiteit en zorgzaamheid.

Dat is duidelijk te zien. De leerlingen dragen teksten voor die ze zelf hebben geschreven tijdens de lessen Nederlands en zelfs op eigen initiatief daarbuiten. Alle teksten geven verschillende interpretaties van het thema “Ik ben alles”. Leerlingen spreken in superlatieven, “Ik ben de sterkste, ik ben alles”, ze zijn alle emoties, moeten alles zijn, vragen zich af hoe zij alles aan kunnen en tegen kunnen houden. De teksten gaan over van een geweldig niveau van zwakte en openheid, naar een theatrale leerling verkleed als nar die het podium rondrent en zinnen schreeuwt naar het publiek. En hoe vreemd dat ook mag klinken: het werkt.

Twee leerlingen stappen het podium op. Al eerder stonden er verschillende leerlingen op het podium, die om elkaar heen dansten tijdens hun voordrachten, elkaar ondersteunden, en muziek en spoken word aanvulden. Deze scène is anders. Als een soort poëtische – en prettige – tegenhanger van de tweeling uit *The Shining* vullen deze leerlingen elkaar aan. Soms weten de leerlingen zelfs hun boodschap te ondersteunen door synchroon voor te dragen, terwijl ze geen seconde onzeker lijken of twijfelen. Dit laat een trend zien tijdens de hele show, waar de teksten daadwerkelijk ondersteund worden door de voordracht. De leerlingen voelen zich allemaal vertrouwd met wat ze zeggen.

Het hele stuk wordt aan elkaar geregen met een ontwikkelend spel op de piano, van één van de leerlingen. Een van de meest indrukwekkende momenten vond ik zelf, toen deze leerlinge tijdens haar pianospel een eigen voordracht begon op te zetten en zo al haar verschillende talenten combineerde. Een ander muzikaal talent had zelfs de moed, nadat zij een verkeerde start maakte, om aan het einde van het stuk toch haar nummer te zingen. Dat allemaal door de zorgzaamheid van de docenten die deze voorstelling ondersteunen.

Aan het einde van de voorstelling razen de indrukken nog voorbij. De dankbaarheid van de leerlingen voor hun docenten is prachtig om te zien, het applaus van het publiek hoor ik nu nog, en de teksten verwerk ik nog steeds. Ik moet toch in deze recensie wel de eer doen aan één zin die in mijn mening het thema van het Voordrachtfestival grijpt: “Ik ben alles, als ik ‘ik’ mag zijn.”

In mijn nabespreking met Hanneke, medeorganisator en collega van Twan bij Nederlands, laat ze me weten dat het Voordrachtfestival bijna niet door was gegaan op het Kandinsky College. De leerlingen ondersteunen elkaar altijd: 5 VWO’ers ondersteunen de nieuwe garde die instroomt. Toen het Voordrachtfestival in 2021 afgelast werd, leek het er bijna op alsof deze ondersteuning weg zou vallen. Namens alle mag ik zeggen dat het Voordrachtfestival zich gelukkig mag prijzen met het Kandinsky College. De school heeft een compacte, maar toch uitbundige voorstelling neergezet vol aanstormend theater- en literair talent.